

ג'ונסון, כאשר פועל

אחרי המישחק עם המישימה, בביתו ברחוב דבורה, מחזיק את בן-הזקונים, לי ג'ונסון השלישי, ולי מחזיק בידו השמאלית את הבת, לטשייה, ובידו הימנית, את מייקל, הבכור.

בשיא המישחק לי ג'ונסון (חולצה מס' 15) בדרך להטבעה נמלאה, כשקווין מגי (מס' 13) וברוס פלאוארס (באמצע) משתהים. ג'ונסון טוען: "אלמלא הורחקתי, היינו מנצחים ב-20 נקודות ושוכחים מננקו רומא".

„אם זה יקרה לי עוד פעם אפרוש מהכדורסל!“ מבטיח האיש שסולק השבוע מהמיגרש

ביום החמישי נראה לי ג'ונסון כאגרופן מיקצועני, כאשר שלח אגרופ כעורפו של ברוס פלאוארס, ואחר כך גם סנוקרת לפרצופו של רנצו טומבלאטו. אוהרי הכדורסל, שראו את שידור המישחק הראשון של מכבי העונה בגביע אירופה, אמרו לעצמם: „הנה הביאו לנו ארל ויליאמס חרש!“

הם לא ידעו שלי ג'ונסון, שחקן החיזוק של מכבי לגביע אירופה, הוא אחד השחקנים השקטים שבאו לשחק כדורסל בארץ. ולמעשה, זה היה אחד מן הקריטריונים החשובים שהינחו את אנשי מכבי, כאשר חיפשו שחקן חיזוק. איש הקשר של מכבי באיטליה, יצחק ניסים, התודע ליכולתו המעולה והשקטה של ג'ונסון כשלוש השנים האחרונות שבהן ג'ונסון שיחק בנאפולי. ראיון ענק שהתפרסם בעיתון איטלקי הגדיר את ג'ונסון שחקן מעולה וגם כן-אדם. נכס לכל קבוצה!

הנוקשות מהליגה המיקצוענית

הנה, דווקא במישחק הראשון בבית-הגמר נגד אלופת היבשת, בנקו רומא, התחוללה המהומה וג'ונסון היה האיש המרכזי בה. במהלך המישחק הנוקשה הוא ספג חבטות והבליג, אך כאשר האמריקאי של רומא, פלאוארס, תפס אותו בפניו מאחור והשכיח אותו ארצה, איבד ג'ונסון את הריכוז, הלם בחזרה ומצא את עצמו מורחק מן המישחק, שכמעט רק עברו הובא ארצה. עכשיו לי ג'ונסון מתחרט. הוא מנסה לשחזר

המהומה שלא התנסיתי בשכמותה בעבר. אחרי המישחק היתה לי הרגשה מעורבת. מצד אחד שמחתי על הניצחון החשוב ומאידך, זו היתה הרגשה מזוהמת, מזוהמת מאד. „כעת, עם הנסיון החדש הזה, אני יודע שזה לא יקרה לי שוב. הירדהתי ואמרתי לעצמי שאולי זה היה צריך לקרות כדי לעזור לי להיות מבוגר יותר ובשל יותר.“

את המונולוג הארוך של ג'ונסון היה קשה להפסיק, למרות שדבריו נאמרו בקצב איטי, תוך בחירה קפדנית של המילים, כמו מחשב מתוכנת, היודע בדיוק מה הוא רוצה מעצמו. הרבה יותר איטי מקצב המישחק שלו, אותו קצב רצחני שהעניק למכבי 17 נקודות ושישה כדורים חוזרים, ב-22 הרקות שבהן שיחק ג'ונסון עד שהורחק.

בדקות האלה אפשר היה לראות מה הוא שווה

בגביע קוראק. אז היתי בן 22 ועם הגיל השמנתי, העליתי במישקל ולמרות שאני לא נראה חזק כמו ארל ויליאמס או קווין מגי, אני מחושל די כדי להתמודד עם שחקנים קשוחים כמו האיי-טלקים או אפילו עם ברוס פלאוארס. „אני יודע שהוא לא היה שחקן נוקשה, כמו שראינו אותו כיום החמישי. זה מה שעושה האנטי-איי. פלאוארס פשוט התרגל למישחק הנוקשה של המיקצוענים. הוא שיחק שם בשנתיים האחרונות וזה בא לידי ביטוי במישחק!“

מבוגר יותר, בשל יותר

ני זוכר שפלאוארס זרק אותי לריצפה וקמתי כמו משוגע, ואז התחוללה

שנית. אם אפגע עוד פעם במישהו, במהלך מישחק, זה סוף הסיפור שלי בכדורסל. זו הפעם הראשונה שמיקרה כזה קורה לי. אינני יודע מה הינחה אותי באותו רגע. הרגש פעל יותר מאשר הגוף. המישחק היה נוקשה מאד, אבל לא

המהומה ידיים מונמות, אגרופים קמוצים ודחפורות, ברע שאחרי המכות. כשלי ברקוביץ (מס' 9), מנסה להרחיק את פלאוארס (מוסתר), ואולסי פרי מרגיע את הרוחות.

אחרי הסילוק בדקה ה-23 של המשחק, יושב לי ג'ונסון על הספסל כשההרגשה המזופנת שלו משתקפת היטב בפניו. ואז אמר ג'ונסון המורחק: „אני רגיל להשתמש בידני. אבל – לכדורסל, לא להיאבקות חופשית.“